

Sentencja

Artykuł 10 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie stosowaniu podatku od darowizn takiego jak ten, o którym mowa w postępowaniu głównym, jeżeli podatek ten przekracza pułap 10 % odpłatnego przydziału uprawnień do emisji przewidzianego w tym artykule, co powinien zweryfikować sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 26 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali/Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, w postępowaniu układowym, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

(Sprawa C-104/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 288 akapit trzeci TFUE — Zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych — Dyrektywa 2000/35/WE — Artykuły 2, 3 i 6 — Dyrektywa 2011/7/UE — Artykuły 2, 7 i 12 — Ustawodawstwo państwa członkowskiego, które może zmienić na niekorzyść wierzyciela państwa odsetki od wierzytelności wcześniejszej niż wymienione dyrektywy)

(2015/C 138/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Strona pozwana: Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, w postępowaniu układowym, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

Sentencja

Artykuł 288 akapit trzeci TFUE oraz art. 3 ust. 3 i art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, a także art. 7 i 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych powinny być interpretowane w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które skorzystało z uprawnienia przewidzianego w art. 6 ust. 3 lit. b) pierwszej z wyżej wymienionych dyrektyw, mogło przed terminem transpozycji drugiej z wyżej wymienionych dyrektyw przyjąć przepisy ustawowe takie jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, które mogą zmienić na niekorzyść wierzyciela państwa odsetki od wierzytelności przysługującej z tytułu wykonania umowy zawartej przed dniem 8 sierpnia 2002 r.

(¹) Dz.U. C 184 z 16.6.2014.